

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1392

гр. София, 15.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав**, в закрито заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **1456** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по искане от „Евролаб 2011“ ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-13-10 от 01.02.2023г. на Областния управител на област Х.. Със същата е наредено, на основание чл.80, ал.1 от Закона за държавната собственост, изземването на имоти – държавна собственост, за които „Евролаб 2011“ ЕООД има сключен с Българската агенция за безопасност на храните договор за наем.

Съдът, след като разгледа искането, което е подробно мотивирано и в което са изложени множество обстоятелства, във връзка с вида и размера на вредите, които „Евролаб 2011“ ЕООД би могло да претърпи от предварителното изпълнение на заповедта за изземване, след като прецени и приложените, както към искането, така и с административната преписка писмени доказателства, намира следното от правна страна:

Настоящото дело е образувано по искане за спиране на предварителното изпълнение, като е посочено правно основание чл.166, ал.2 от АПК, но няма направено от „Евролаб 2011“ ЕООД оспорване на акта, чието предварително изпълнение дружеството иска съдът да спре.

Съгласно чл. 80, ал.1 от ЗДС имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител, въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство.

Според ал.3 на същия член заповедта по ал. 1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Следователно ЗДС предвижда предварително изпълнение на заповедта на областния управител, като съдебното й

оспорване няма суспензивен ефект, но лице, което има правен интерес до момента, в който административният акт се стабилизира, може да иска от съда да разпорежи спиране на изпълнението.

Ал. 4 на чл.166 от АПК постановява, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според алинеята, към която се препраща, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

От горното се извежда следният фактически състав, който трябва да бъде осъществен, за да бъде спряно от съда допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административен акт: Да не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол на акта; Да има искане до съда, направено от лицето, което оспорва административния акт; да има дело, образувано във връзка с оспорването на административния акт; искането да бъде подадено при всяко положение на делото, но в рамките на неговата висящност - до влизане в сила на съдебното решение; предварителното изпълнение да е от такъв характер и с такива последици, че да може причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; спирането на изпълнението да е въз основа само на нови обстоятелства, които не са били настъпили към датата на издаване на заповедта.

Както се изясни, искателят следва на първо място да е оспорващ акта, т.е искането следва да се подаде по самото дело, в което се разглежда законосъобразността му, тъй като преценката на законодателя, че е нужно да се защити особено важен държавен и обществен интерес в този случай, не може да се преразгледа от съда изолирано и „по принцип“, без да бъде атакуван самият акт. За разлика от чл.60, ал.5 от АПК, който предвижда самостоятелно и независимо обжалване на разпореждането, с което се допуска предварителното изпълнение, спирането, когато изпълнението е допуснато по силата на закона, може да се направи само в хода и при висящо оспорване на акта, който подлежи на предварително изпълнение. Такова оспорване в случая няма направено с постъпилото на 13.02.2023г. в деловодството на АССГ искане, няма данни по делото да е образувано към момента друго дело в АССГ с предмет Заповед № РД-13-10 от 01.02.2023г. на Областния управител на област Х., нито се откриват такива при извършена служебна проверка в деловодната система на съда.

Тъй като безспорно по делото се установява липса на един от елементите от фактическия състав, при който съдът може да спре изрично предвидено от закона предварително изпълнение (в хипотезата на чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК), искането следва да се отхвърли само на това основание, без да е необходимо да се изследват останалите елементи, свързани с причиняване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия и дали изтъкнатите в искането обстоятелства са нови.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането от „Евролаб 2011“ ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-13-10

от 01.02.2023г. на Областния управител на област Х..
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен
съд в 7-дневен срок.

СЪДИЯ: